

ПІДСЕКЦІЯ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ

МЕДИЦИНА І СОЦІАЛЬНА РОБОТА: РІЗНІ ШЛЯХИ ДО СПІЛЬНОЇ МЕТИ

В. Полтавець (Школа соціальної роботи)

Благополуччя людини — ключова категорія, що визначає мету діяльності як медичних, так і соціальних працівників. На практиці ця спільність відбивається в сумісній активності на рівні роботи багатопрофільних бригад, забезпечення роботи установ, які надають послуги вразливим верствам населення, спільної законотворчої діяльності по реалізації соціальної політики в галузі охорони здоров'я. Аналізуючи шляхи, якими медичні працівники і спеціалісти соціальної роботи реалізують свої завдання, слід відзначити розбіжності насамперед у розумінні сутності об'єкту та предмету діяльності. Якщо для медиків об'єктом є людина, яка страждає, а головним предметом — комплекс фізико-хімічних розладів організму, то для соціальних працівників об'єкт впливу — людина, що виключена з суспільного життя в тій чи іншій мірі, а предмет — її суспільні стосунки та стосунки з оточуючим середовищем. Суттєво розрізняються і підходи до втручання (допомоги). Якщо медики, користуючись професійними знаннями, в більшості випадків пропонують готову модель бажаного результату, а також набір рекомендацій для його досягнення, що дозволяє їм спрямовувати поведінку пацієнта в певному напрямі, то соціальний працівник намагається реалізувати модель бажаного результату, притаманну клієнту, засновану на його потребах. Звичайно, медична допомога в зв'язку з цим має більш патерналістський характер. Ці розбіжності часто ведуть до непорозумінь і взаємної критики представників двох спеціальностей, що наочно виявляється в роботі багатопрофільних бригад при безпосередньому контакті медичного і соціального працівника і визначенні стратегії допомоги конкретному пацієнту. У зв'язку з цим при розробці програм підготовки медиків і соціальних працівників має бути передбачене детальне ознайомлення з розбіжностями в концептуальних засадах обох спеціальностей та їх причинами. Доцільним є також спільний тренінг медичних і соціальних працівників для відпрацювання стратегій, які б дозволяли використати кращі можливості медичної та соціальної моделей для підвищення ефективності допомоги.